

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 20-A DUPĂ RUSALII
Învieria fiului văduvei din Nain
SF. CUV. PELAGHIA ȘI TAISIA

ÎNVIEREA FIULUI VĂDUVEI DIN NAIN

Între minunile săvârșite de Domnul nostru Iisus Hristos spre a dovedi puterea Sa dumnezeiască, cele mai mari și mai înfricoșătoare sunt, de bună seamă, învierile din morți. Un om care revine la viață este tot ce poate uimi mai mult pe oameni. Despre o astfel de minune este vorba și în Sfânta Evanghelie a duminicii de astăzi. (Luca 7, 11-16)

O văduvă din Nain își petrecea la groapă pe unicul său fiu, sfâșiată de durere și însoțită de părerile de rău ale celor de față. Mântuitorului i s-a făcut milă de îndurerata mama și văzând-o zdrobită și nemângaiată, s-a gândit, fără îndoială, la ceea ce avea să se întâmple, mai târziu, cu însăși maica Sa, prin sufletul căreia avea să treacă o sabie tot așa de ascuțită și o durere tot așa de amară. Convoiu a fost oprit. „Nu mai plânge”, a zis Iisus văduvei. După acest cuvânt mângâietor, a urmat actul vindecării minunate: „Și apropiindu-se, s-a atins de sicriu, iar cei ce-l duceau s-au oprit”. Apoi îndată, Domnul a poruncit: „Tinare, ție îți zic: scoală-te!”. Tânărul s-a ridicat, și revenindu-și în fire, „a început a grăi, și l-a dat pe el maicii sale” (Luca 7, 14).

Prin aceasta mare minune, Domnul și-a arătat încă o dată „slava Sa”, a dovedit că este Dumnezeu adevărat și că moartea însăși este silită să dea înapoi înaintea puterii Sale.

Minunea istorisită în pericopa evanghelică de astăzi nu-și mărginește importanța numai la evenimentul relatat. Ea transmite învățături folositoare și pentru noi, cei de astăzi.

În primul rând, învierea tânărului din Nain este o înaltă pildă de bunătate, o dovadă de profundă înțelegere pe care o arată Mântuitorul în fața durerii omenești. În Evanghelia Duminicii a XX-a după Rusalii, vedem milostivirea lui Dumnezeu față de oamenii îndurerăți și față de cei morți. Minunea învierii fiului văduvei din Nain ne arată că Mântuitorul Iisus Hristos cunoaște durerea fiecărui om, dar și măsura răbdării lui.

El nu l-a înviat pe tânăr pentru a-l reda deșertăciunilor vieții, ci pentru a-l reda mamei, spre a-i fi sprijin și mângâiere. „Și l-a dat maicii sale”, spune Evanghelistul Luca vrând să arate prin aceasta care a fost scopul cel dintâi al minunii. Totodată, această minune ne pune în fața ochilor noștri suferința convingerea hotărâtă că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Mesia, cel profețit în Vechiul Testament, venit în trup omenesc pentru a izbăvi lumea de păcat. Fiindcă, cine altcineva ar fi putut să redea viața unui mort, decât Creatorul lumii și al vieții? Deci învierea tânărului din Nain este una din multele dovezi că Iisus Hristos este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu.

O altă învățătură desprinsă din această minune este aceea că Iisus Hristos este stăpânul vieții și învingătorul morții. Învierea tânărului din Nain nu este decât o biruință parțială și pentru o anumită perioadă asupra morții, fiindcă acesta va cunoaște din nou fenomenul despărțirii sufletului de trup. Biruința definitivă asupra morții va veni, pentru lumea întreagă, abia prin învierea din mormânt a lui Iisus Hristos.

O altă învățătură oferită de minunea săvârșită la marginea cetății Nain este aceea că puterea morții nu constă în distrugerea trupului, ci înuciderea sufletului. „Nu vă temeți, zice Mântuitorul, de cei ceucid trupul iar sufletul nu-l pot ucide”. Lupta împotriva păcatului, împotriva cauzei

morții sufletești, este condiția esențială pentru desăvârșirea vieții noastre. De aceea cuvântul Mântuitorului „scoală-te!” ne este adresat nouă, tuturor deopotrivă, de a ne ridica din somnolența ucigătoare de suflet a păcatului și de a ne apropia, prin credință și faptele noastre, de Hristos, dătătorul vieții. Sf. Apostol Pavel a înțeles acest cuvânt și ne îndeamnă: „Deșteaptă-te, cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos” (Efes. 5, 14).

Tinerii sunt chemați să crească în iubirea familiei și în prietenie duhovnicească. Este semnificativ faptul că cele trei persoane pe care le-a înviat din morți Hristos-Domnul au fost trei tineri, și anume: fiul văduvei din Nain, fiica lui Iair și Lazăr din Betania, fratele surorilor Marta și Maria și prietenul Domnului Iisus Hristos. Prin aceasta, Mântuitorul ne arată că tinerii sunt chemați la viață de comuniune cu părinții, frații și surorile lor, nu la însingurare prin despărțire de ei. Familia, Biserica, școala și societatea trebuie să-i ajute pe copii și pe tineri să nu confunde libertatea cu înstrăinarea de propria lor familie, nici fericirea cu individualismul egoist și insensibil la nevoia de ajutor a celor din jur. De fapt, lipsa de comuniune spirituală și de solidaritate concretă în familie și în societate este astăzi semnul unei vieți umane în declin spiritual și în deficit de omenie. ❖

Diacon Cristian Filiuță

PRĂZNUIREA SFINȚILOR MUCENICI NAZARIE, GHERVASIE, PROTASIE ȘI CHELSIE

Pentru enoriașii parohiei Șerban Vodă ziua de 14 octombrie este una de mare sărbătoare: o prăznuim pe Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași.

Apoi gândul nostru se îndreaptă spre Sfântul Luca al Crimeii ale cărui moaște și icoană au fost scoase duminică 14 octombrie 2012 din Sfântul Altar și așezate în biserică spre închinare.

Iar anul acesta am primit din Italia părțile din moaștele Sfinților Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie.

Și iată, în acest an, pentru prima oară îi prăznuim pe acești sfinți care au primit moarte mucenicească în Mediolan (azi Milano), în a doua jumătate a primului secol.

Despre Sfântul Nazarie se știe că a trăit în vremea lui Nero (între anii 54 și 68) la Roma, fiind vlăstarul unei familii romane bogate și evlavioase. Tatăl lui, Africanus, și mama lui, Perpetua, au fost aduși la adevărata credință de către Sfântul Apostol Petru. La vârsta de douăzeci de ani, Nazarie părăsește Roma pentru a răspândi Evanghelia. Își cheltuie averea cu cei sărmani, ajutând pe cei ce pătimeau pentru Hristos. Aduce la credința creștină pe mulți închinători la idoli și-i botează.

Sfântul Nazarie îi află pe Sfinții Ghervasie și Protasie în temniță

Ajungând în orașul Plachendia (azi Piacenza) i-a cunoscut pe Sfinții Ghervasie și Protasie, care se aflau în închisoare din porunca ighemonului Anulin. Îmbrățișându-i și îmbărbătându-i pe cei doi, hotărâsc împreună să nu facă nici un pas înapoi, alegând toți drumul muceniei. Dar Sfântul Nazarie este biciuit și alungat din oraș. Peste noapte i se arată în vedenie fericita lui maică, care îi poruncește să meargă în Galatia și acolo să-L vestească pe Hristos. Sculându-se, el pleacă în Galatia (Galia). Propovăduind pe Hristos, lumina cu lumina credinței popoarele acelea care erau în întuneric și în umbra morții.

Pruncul Chelsie este încredințat Sfântului Nazarie de către mama sa

Pe când se afla într-o cetate ce se numea Melia, a luat un copil de trei ani, pe nume Chelsie, copilul unei femei credincioase și de neam bun, apoi l-a botezat și l-a crescut în dreapta credință. Și pruncul creștea cu anii și cu înțelegerea, umplându-se de dumnezeieștile daruri. Copilul era atât de înțelept întru Hristos, încât se asemena învățătorului său. Pentru aceasta, mai pe urmă s-a învrednicit și de cununa cea mucenicească.

Arestarea în Galatia a Sfinților Nazarie și Chelsie

Sfântul Nazarie răspândea Evanghelia în Galatia când a fost prins și dus la ighemonul Dionisie. În fața acestuia, sfântul a răspuns: „Sunt roman de fel, însă sunt creștin și cinstesc pe cel răstignit”. Crudul ighemon l-a luat atunci pe el și pe copil și bătându-i pe amândoi fără milă i-a aruncat în temniță, vrând ca a doua zi să-i supună la diferite chinuri. A doua zi însă, femeia stăpânitorului s-a dus la bărbatul ei, rugându-l să-l miluiască pe copil și să-l elibereze împreună cu învățătorul său Nazarie. Prin rugăminta sa fierbinte l-a îmbunat pe stăpânitor și l-a înduplecat să-i lase pe amândoi liberi, căci se pare că soția ighemonului avusese o vedenie înspăimântătoare despre aceștia.

Eliberați ca prin minune, Nazarie și Chelsie sunt din nou închiși și trimiși la Roma

Sfinții s-au îndreptat apoi spre Trevira (azi Trier, Germania), predicând peste tot pe Hristos și disprețuind idolii. Au fost din nou închiși și duși la Roma. Din ordinul împăratului au fost audiați și apoi, drept pedeapsă, au fost aruncați într-un lac. S-au salvat însă ca prin minune de acolo. Continuându-și misiunea au ajuns la Milano, unde s-au reîntâlnit cu Sfinții Ghervasie și Protasie, care se pregăteau pentru ultima încercare a martirajului, pentru întâlnirea cu Domnul Iisus Hristos, luând parte la mântuirea Sa patimă. Micul Chelsie nu rămâne nici el mai prejos, fiind gata de a îndura orice fel de chinuri pentru dragostea lui Hristos.

Moarte martirică pentru cei patru sfinți

Împăratul a scris lui Anulin, stăpînitorul, ca îndată să fie omorât Nazarie. Iar Anulin a scos din temniță pe Sfântul Nazarie și pe Sfântul Chelsie, care avea numai nouă ani, și le-a tăiat cu sabia cinstitele lor capete. Un credincios a luat în taină sfințele lor moaște și le-a dus în casa sa. Și pentru că fiica sa care zăcea la pat pe dată s-a sculat sănătoasă, stăpînul și toți ai săi s-au bucurat și au îngropat în grădină trupurile mucenicilor.

Apoi și Sfinții Ghervasie și Protasie au fost scoși din temniță: Ghervasie și-a pierdut viața fiind bătut cu vergi de plumb, iar lui Protasie i-a fost tăiat capul de sabie. Trupurile lor au fost răpite de Filip și de fiul său și au fost îngropate în casa lor.

Moaștele mucenicilor Nazarie, Chelsie, Ghervasie și Protasie, ascunse sub țărâna pământului și de nimeni știute, au stat acolo până la venirea Sfântului Ambrozie, episcopul Mediolanului. Acesta, prin dumnezeiască descoperire, a aflat pe Ghervasie și pe Protasie în vremea împăratului Teodosie cel Mare, iar pe Nazarie și Chelsie în vremea împăraților Arcadie și Onoriu.

Aflarea moaștelor Sfinților Nazarie și Chelsie

Despre aflarea moaștelor lui Nazarie și Chelsie pomenește Paulin Presbiterul în cartea sa despre viața Sfântului Ambrozie, astfel: „În acea vreme moaștele Sfântului Mucenic Nazarie se aflau în cetate, în grădină. Eu, fiind de față, am văzut sânge în mormântul în care zăceau muceniceștile moaște, ca și cum acest sânge ar fi curs de curând; capul cu părul și cu barba erau așa de neatînse, ca și cum atunci ar fi fost puse în groapă, iar fața lui era atât de luminoasă de parcă ar fi fost spălată de curând. Adevărată minune, precum Domnul a făgăduit în Evanghelie că „nici un fir de păr din capul vostru nu va pieri”. Iar sfințele lor moaște au umplut acel loc de mireasmă bună, încât covârșeau toate aromele. Apoi, ridicând moaștele mucenicești și punându-le în caretă, ne-am întors îndată cu Sfântul Ambrozie și la Sfântul Mucenic Chelsie, cel ce era pus în același loc. Și am aflat de la cel care stăpânea grădina aceea cum că de la părinți moștenise el locul acela, loc pe care părinții lui îl moșteniseră din neam în neam, căci într-însul sunt așezate mari visterii, pe care nici molima, nici rugina nu le strică, nici hoții nu le sapă și nu le pot fura”.

Sfântul Ambrozie descoperă cinstitele moaște ale Sfinților Ghervasie și Protasie

Iar pentru aflarea Sfinților Ghervasie și Protasie, Sfântul Ambrozie s-a rugat și a postit 40 de zile și i s-au arătat în vedenie tineri în haine albe, cu mâinile ridicate. Mai apoi, Sfântul Pavel i-a descoperit locul în

care sunt îngropați și i-a zis: „Aceștia sunt cei care, ascultând cuvintele mele, au lăsat lumea și bogăția și au urmat Domnului nostru Iisus Hristos, nedorind nimic pământesc sau trupesc. Și au petrecut aici în Mediolan zece ani, slujind lui Dumnezeu și s-au învrednicit a fi mucenici ai lui Hristos, ale căror trupuri le vei afla zăcând în pământ în acest loc unde tu stai și te rogi. Deci, trebuie să le scoți deasupra și în acest loc să zidești o biserică în numele lor”.

Viața și mucenicia fraților Ghervasie și Protasie

Iar numele și viața lor se pare că le-ar fi aflat dintr-o carte ce se afla la capul sfinților mucenici: „Eu, robul lui Hristos, Filip, am luat trupurile acestor sfinți în casa mea și le-am îngropat. Maica lor, Valeria, și tatăl lor, Vitalie, au avut pe acești doi fii născuți gemeni și au numit pe unul Protasie și pe altul Ghervasie. Vitalie era ostaș în Mediolan, trăind cu soția sa și slujind în taină lui Dumnezeu.” Așa începe istorisirea. Vitalie și Valeria cunosc și ei mucenicia.

După ce Ghervasie și Protasie au rămas orfani de părinții lor, au vândut casa și au împărțit toată averea lor la săraci, iar pe robi i-au eliberat. Apoi s-au retras din lume și s-au nevoit zece ani în post, în rugăciuni și în citire. Aflând de ei, Anulin ighemonul dă poruncă să fie aruncați în temniță pentru credința în Hristos. Cei doi sfinți mucenici și-au dat mai apoi sufletele în mâinile Domnului, Ghervasie fiind bătut cu vergi de plumb, iar lui Protasie tăindu-i-se capul.

Moaștele Sfinților Ghervasie și Protasie au fost descoperite prin minune de către Sfântul Ambrozie (7 decembrie). În timpul aducerii moaștelor și așezării în biserica centrală din Mediolanum (Milano), în ziua de 16 iunie 386, un orb și-a recăpătat vederea, iar demonii care își făcuseră lăcaș în câțiva demonizați au strigat că sfinții i-au pus la chinuri de nerăbdat. După câțiva ani, în 395, Sfântul Ambrozie a așezat în biserică și moaștele Sfinților Nazarie și Chelsie, care fuseseră îngropați într-o grădină din afara orașului. ❖

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII SI TINERET

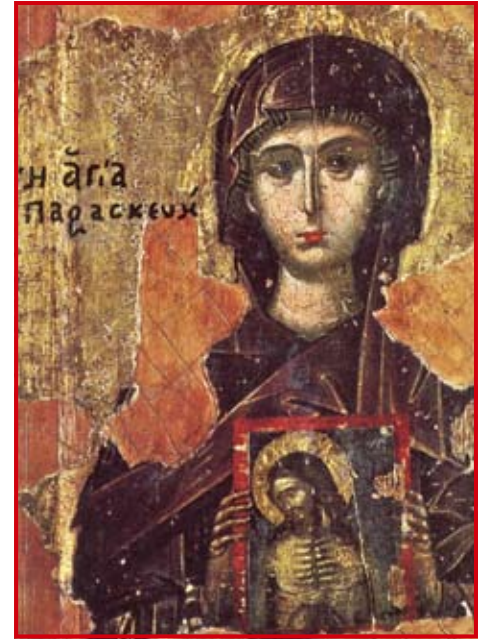
Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a	Prof. Stuparu Germina
Joi	13 ³⁰ -15 ⁰⁰	Limba română / matem. clasa a IV-a	Prof. Rusescu Georgeta
Sâmbătă	14 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a	Ing. Tomescu Paul

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 8 - 15 OCTOMBRIE 2017

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 8 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 20-a după Rusalii (Învierea fiului văduvei din Nain) Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 9 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Marți 10 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Miercuri 11 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfântul Maslu
Joi 12 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Vineri 13 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie,
	17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 14 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	†) Sf. Cuv. Parascheva de la Iași; Sf. Mc. Nazarie, Protasie, Ghervasie și Chelsie (ale căror moaște se află în biserica Șerban Vodă) Utrenia, Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților
	18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 15 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica Părinților de la Sinodul al VII-lea Ecumenic - (Pilda semănătorului) Utrenia, Sfânta Liturghie

LA SFÎNTA CUVIOASĂ PARASCHEVA DE LA IAȘI AU EVLAVIE TOATE POPOARELE ORTODOXE

Din anul 1641 moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva de la Iași se află pe pământ românesc. Dar de la chemarea sa timpurie la Domnul, în secolul al XI-lea, sfântul său trup a fost într-un permanent pelerinaj: de la Epivata la Târnovo, de la Vidin la Belgrad, de la Constantinopol la Iași. La Belgrad a stat 104 ani. Sârbii i-au ridicat o biserică, „Sfânta Parascheva” Kalemegdan, care are un izvor - al Sfintei Petka, cum îi spun ei - căutat de credincioși.

Despre minunile pe care le-a făcut la Belgrad Sfânta Petka ne istorisește Sfântul Nicolae Velimirovici. „În Cetatea Belgradului există biserica Sfintei Parascheva (Sfânta Vineri), în care cândva s-a aflat chivotul cu trupul ei. Trupul a fost strămutat în România, dar a rămas biserica și izvorul Apei sfinte în biserică. În fiecare vineri, acolo se adună belgrădenii și se aduc bolnavii pentru vindecarea cu ajutorul acelei Ape sfinte. Într-o vineri am văzut acolo în fața bisericii o evreică din Panciova. Multe femei stăteau în juru-i și o întrebau. Și ea povestea cum orbise de tot, cum medicii nu au putut-o ajuta de fel; și la sfatul unei creștine din vecini, a fost adusă la biserica Sfintei Parascheva. De îndată ce s-a spălat cu Apă sfântă, a început să zărească puțin. După trei vineri, a redobândit vederea complet. Când am văzut-o eu, ochii îi erau deschiși, doar la marginea albului din ochi se vedeau rotocoale roșii subțiri. Atunci a spus ea de față cu toți: „Eu am făgăduit Sfintei Parascheva că mă voi boteza imediat ce mă voi însănătoși de tot, și am s-o fac zilele acestea”.

✚ Un colonel de aviație din Kraljevo m-a invitat de ziua Sfântului, ocrotitor al casei, ziua Sfintei Parascheva, și mi-a relatat cazul său:

În Primul Război Mondial fusesem încercuit de trupele austriece. M-am apărat până am putut. La urmă am căzut la pământ și zăceam pe spate, rănit. Un ofițer austriac s-a apropiat furios ca o fiară, ridică cuțitul și mă prinse de grumaz ca să mă înjunghie. Eu strigai doar: „Sfântă Paraschevo, scapă-mă!”. Și în momentul acela mi-am pierdut cunoștința. Când mi-am revenit, eram la spital. Am aflat că acel ofițer care voia să mă înjunghie s-a speriat deodată de vocea cuiva care a zis: „Zurück!” (Înapoi!). Și astfel, el a fugit, iar pe mine m-a lăsat în viață. De atunci eu serbez ca sfânt ocrotitor al casei pe Sfânta Parascheva, mult mai festiv și mai bucuros, decât o făcusem vreodată până atunci.

✚ În Sinaxarul grecesc este consemnat și cazul ajutorului miraculos al Sfintei Parascheva dat insulei Chiros în anul 1442. Un călugăr pe nume Amvrosie oficia slujba vecerniei în biserica Sfintei Parascheva. În biserică nu era nimeni. Spre sfârșit se puse o ploaie strașnică, cu viuet mare, și a plouat toată noaptea. Amvrosie nu putea să iasă din biserică. Gândind că insula toată se va prăpădi de potop, el începu să se roage Sfintei Parascheva să salveze țara lui și să mijlocească milostivirea lui Dumnezeu cel mâniat cu dreptate. Spre dimineață îl apucă somnul și văzu acoperișul de pe biserică parcă dispărut, iar în înaltul cerului un nor luminos și în nor o femeie frumoasă la chip stătea la rugăciune către Dumnezeu. După isprăvirea rugăciunii, ea îi spuse ieromonahului: „Amvrosie, nu te înfrica, îți este salvată țara”. Și ploaia imediat contenii. De atunci, pe insula Chiros se prăznuiește foarte festiv ziua Sfintei Parascheva.” (doxologia.ro) ❖

PELERINAJ ÎN MOLDOVA

În perioada 23-24 octombrie 2017, Agenția Basilica Travel a Patriarhiei Române, împreună cu Parohia Șerban Vodă organizează un pelerinaj în Moldova numit „Lumină duhovnicească și culturală”. În acest pelerinaj se va ajunge în mod special la Mănăstirea Bisericani unde ne vom închina la moaștele Sfinților Cuvioși Iosif și Chiriac de la Bisericani și la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului cu Pruncul. Apoi, la întoarcerea în București, traseul este unul impresionant, căci el cuprinde Cheile Bicazului și Lacul Roșu.

Ziua 1: București – Roman – Piatra Neamț – Mănăstirea Bisericani – Mănăstirea Agapia (icoana Maicii Domnului, secolul al XIV-lea) – Mănăstirea Văratec (moaștele Sf. Cuv. Iosif de la Văratec, icoana făcătoare de minuni a Sf. Ana) – Mănăstirea Neamț (moaștele Sf. Cuv. Paisie de la Neamț, Sf. Ioan Iacob Hozevitul, Sf. Necunoscut de la Neamț și Sf. Simeon de la Muntele Minunat) - cazare la Mănăstirea Neamț.

Ziua 2: Mănăstirea Neamț – Mănăstirea Secu (moaștele Sf. Ierarh Varlaam, icoana Maicii Domnului Cipriota) – Mănăstirea Sihăstria (chilia și mormântul Pr. Ilie Cleopa) – Bicaz – Cheile Bicazului – Lacul Roșu – Miercurea Ciuc – Tușnad – Sf. Gheorghe – Brașov – București.

Preț: 195 lei / pers (cazare în camera dublă); supliment single: 50 lei / pers.

Înscrieri la D-na Magdalena Pencea tel. 0724 277 905.

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2017 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI